

brž že jest třeba ještě splnění dalších předpokladů, není v cit. stav. statutu žádné opory. Zejména nelze ze žádného ustanovení statutu vyčísti, že by regulační čára, vymezující veřejnou ulici nebo náměstí na straně jedné, byla vázána na to, že i budovy na protější straně byly již postaveny do nové regulační čáry. Kdyby takovýto názor úřadu měl býti správným, bylo by jakékoliv regulování v zastavěné části obce téměř úplně znemožněno, ježto sotva kdy by nastal případ, že by zároveň šlo o novostavbu nebo přístavbu na staveništích příčně přes veřejné prostranství spolu korespondujících.

Také ani z ustanovení § 3 ani z jiných předpisů stav. statutu nelze dovoditi, že by dodržení regulační čáry při přestavbě bylo vázáno na předchozí formální zahájení vyvlastňovacího řízení ohledně získání staveniště, regulační čáru přesahujícího.

Jestliže tedy žal. úřad sám v nař. rozhodnutí vycházel ze skutečnosti, že regulační čára v úseku, v němž představovaný objekt se nachází, byla v době rozhodování žal. úřadu pravoplatně stanovená, pak stačila již tato skutečnost sama o sobě k tomu, aby k stanovené regulační čáře bylo stav. úřady náležitě přihlíženo, předpokládajíc ovšem, že jde vůbec o přestavbu podle § 3 stav. statutu. Jeť účelem regulačního plánu vytknouti směrnice pro postup stav. úřadů při vyřizování konkrétních stav. projektů.

Také závazek stavebníkův, že nebude požadovati na obci z důvodu přestavby vyšší náhrady při případné expropriaci, nikterak nemůže stavebníka liberovati od povinnosti ustoupiti s přestavbou do předepsané regulační čáry.

Vycházel-li tedy žal. úřad z právního názoru, že nebylo třeba dbáti pravoplatně stanovené regulační čáry, ježto protější nádraží nebylo ještě rozšířeno do nové regulační čáry, ježto nebylo předem zahájeno vyvlastňovací řízení a ježto obec neutrpí nedodržením čáry žádnou hmotnou újmu, bylo rozhodnutí jeho jako stavebnímu statutu odporující zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 10.847.

Stavební právo (Slovensko): * Úřad nemůže vydat demoliční rozkaz podle § 67 bratislavského stavebního statutu, aniž poskytl stavebníku příležitost, aby si dodatečně vymohl stavební povolení.

(Nález ze dne 10. listopadu 1933 č. 18.448.)

V ě c: Firma »Církevní umělecký ústav, úč. spol.« v Bratislavě proti zemskému úřadu v Bratislavě o věc stavební.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem ze 17. dubna 1930 nařídil městský notářský úřad v Bratislavě jako prvostupňový stavební úřad firmě »Církevní umělecký ústav, úč. společnost v Bratislavě«, aby do 30 dnů odstranila světelné šachty, zřízené při její novostavbě na pozemcích sousedů, ježto byly postaveny bez povolení stavební vrchnosti a bez souhlasu sousedů a jsou nebezpečné.

Odvolání firmy zem. úřad v Bratislavě nař. rozhodnutím zamítl z důvodů, že šachty byly zřízeny proti předpisu § 20 staveb. statutu města Bratislavy bez povolení stav. úřadu a ani dodatečně nebyly povoleny, takže odstranění jich je ve smyslu ustanovení § 67 cit. statutu zcela odůvodněno a to tím více, když firma neprokázala, že postaveny byly se souhlasem majitelů sousedních pozemků, na nichž byly zřízeny.

Stížnost firmy na toto rozhodnutí podaná namítá, že úřad nebyl oprávněn tímto způsobem zasahovati do právní sféry st-lčiny, ježto spornou stavbou nebyly dotčeny ani zájmy policie požární a zdravotní, ani osobní bezpečnost obyvatelstva.

K této námitce se poznamenává, že podle ustanovení § 20 stav. řádu města Bratislavy z r. 1872 nelze žádnou stavbu podniknouti, pokud nebylo povolení vydáno. Podle § 67 odst. 2 téhož řádu jest stavbu proti předpisu § 20 započatou zbourati, neudělí-li se ani dodatečně povolení ke stavbě.

Z tohoto ustanovení vyplývá, že demoliční rozkaz nelze vydati již tehdy, když stavba byla započata nebo provedena bez předchozího stavebního povolení, nýbrž teprve tehdy, když stavba taková ani dodatečně nebyla konsentována. Stav. úřad může tedy podle § 67 odst. 2 naříditi demolici stavby provedené proti ustanovení § 20 jedině tehdy, jestliže před tím ještě jednou poskytl stavebníku možnost, aby dodatečně opatřil si stav. povolení k dotčené stavbě, stavebník však buď vůbec možnosti mu dané nepoužil, nebo sice za dodatečné stav. povolení žádal, avšak s touto svou žádostí pravoplatně byl zamítnut.

V daném případě konstatuje sice úřad, že dotčené šachty také dodatečně nebyly konsentovány, avšak ze spisů vychází najevo, že úřad neposkytl stavebníku příležitost, aby vymohl si takové dodatečné stav. povolení, ježto bez jakéhokoliv předchozího vyzvání st-le za účelem dosažení dodatečného konsentování provedené stavby proti němu ihned zakročil vydáním demoličního rozkazu. Tento postup odporuje zákonu a nedá se ospravedlniti ani okolností, že st-l nevymohl si souhlas sousedů k provedení dotčené stavby.

Č. 10.848.

Jazykové právo: I. Jazyková úprava obecního razítka. — II. Konkretní spor jazykový, vzniklý porušením jazykového zákona či pouhý pokyn o užívání jazyků v budoucnosti?

(Nález ze dne 14. listopadu 1933 č. 12.358/31.)

Prejudikatura: Boh. A 6784/27, 8070/29, 8074/29, 10.361/33.

Věc: Obec D. proti ministerstvu vnitra o jazykovou úpravu obecního razítka.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Žal. úřad nevyhověl odvolání stěžující si obce z rozhodnutí zsp-é v Praze, pokud jím bylo této obci uloženo mezi jiným, aby užívala obecní pečeti, obsahující slovní výplň stejných rozměrů a stejné úpravy v jazyku státním jako je slovní výplň provedená v jednacím jazyku obce, vydává-li listiny a vyhlášky v jazyku státním nebo